

ת"פ 26352/11 - מדינת ישראל, משטרת ישראל, תביעות שלוחת רملה נגד סלאמן אלפקיר

בית משפט השלום ברملה

ת"פ 26352-11-19 מדינת ישראל נ' אלפקיר

בפני כבוד השופט, סגן הנשיא מנחם מזרחי
מדינת ישראל
משטרת ישראל
תביעות שלוחת רملה
באישורם ב"כ עזה"ד יסמן נוי

נגד
נאשם:
סלאמן אלפקיר
באישורם ב"כ עזה"ד אבד ابو עאמר

החלטה
בקשה לbijtrol כתוב-אישום בשל סטייה מהותית ממדייניות הענישה הנוגעת ובעונתה של הגנה מן הצדק לפי סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) התשמ"ב - 1982.

המאמינה הגישה נגד הנאשם כתוב-אישום המיחס לו עבירה של שהיה בישראל שלא כדין, לפי סעיף 12(1) לחוק הכנסה לישראל, תש"ב - 1952.

נטען, כי בתאריך 11.11.29, שהה הנאשם ברכב מסווג סייטראן ברוח שדרות המלך דוד 2 בלבד, וזאת כשיין בידו אישורי שהוא, כניסה או עבודה בישראל כדין.

ב"כ הנאשם הגיע בקשה לbijtrol כתוב-אישום הנטוועה בהנחה ראש חטיבת התביעות - הוראת שעה, מדיניות ענישה והעמדה לדין של שוהים בלתי חוקיים.

טען כי בהתאם להנחה, שב"חיהם יועמדו לדין באחד משלשות המקרים:

אם לחשוד הרשעות קודמות, או שלחשוד מיוחות עבירות נלוות או שמדובר בחשוד שזו לו כניסה השלישית שלא כדין לשטחי המדינה.

טען, כי מעיון ברישומו הפלילי העדכני של הנאשם עולה כי הוא נעדר הרשעות קודמות ולנאשם יוחסה רק עבירה של כניסה לישראל שלא חוק ללא עבירה נלוות ועל כן, הנאשם אינו מקיים את המקרים הראשון והשני להנחה.

באשר למקרה השלישיטען, כי אין לחובת הנאשם שתי כניסה קודמות אלא כניסה אחת קודמת בלבד.

עמוד 1

ב"כ הנאשם פירט את תיקו הקודמים של הנאשם:

תיק מב"ד אחד משנהת 2018 בגין מספר עבירות, אך לא בגין כניסה לישראל.

תיק סגור משנהת 2015 בגין כניסה לישראל שלא כחוק עת הנאשם היה קטן - עלית הסגירה היא הייתה העניין אינו מתאים להעמדה לדין.

תיק סגור נוסף משנהת 2019 בגין עבירה של הפרת הכרזת סגירת שטח או הפרעה לרשויות.

עוד טען הנאשם, כי העבירה של כניסה לישראל שלא כחוק נועбра עת היה הנאשם קטן ובהנחייה נקבע מפורשות כי היא כפופה לדיני ההתישנות, בכר שבהתאם לס' 14 לחוק הנעור (שפטה, עונשה ודרך טיפול) - התשל"א, 1971 (להלן "חוק הנעור") אין להעמיד קטן לדין לאחר יותר משנה אלא באישור הייעץ המשפטי לממשלה, בכר שלא היה מקום לקחת בחשבון עבירה זו במנין ספירת שלוש הנסיבות הקודומות.

ב"כ הנאשם כי הוגש כתוב-אישום נגד הנאשם עומדת בסתייה מהותית להנחיות התביעה ומפללה את הנאשם בהשוואה לאחרים אשר נגדם מוגשים כתוב-אישום רק לאחר עמידה בקריטריונים הקבועים. הפליה אסורה זו פוגעת בתוחלת הצדק והשוויון של הנאשם.

המואשימה בתגובה דחתה את טענות ב"כ הנאשם.

לטענה, כתוב-אישום הוגש לאחר שנמצא כי המדבר בגיןו כניסה השלישי לישראל כדין, כאמור ובהתאם להנחייה.

ציוון, כי עיון בבקשת מלמד שאין מחלוקת בין הצדדים באשר לקיום של שני תיקים סגורים ברישומו הפלילי של הנאשם. באשר לטענות הנאשם כי ביחס לתיק הסגור בגין הפרת הכרזת סגירת שטח, אין לראות בו כתיק שעוניינו כניסה לישראל, ובאשר לטענה כי התקיק הסגור בגין כניסה לישראל שלא כחוק עת הנאשם היה קטן, ציינה המואשימה את הערת השולטים לסעיף 3א להנחה לפיו יוגש כתוב אישום לנԱם שזו לו כניסה השלישי.

בהurret השולטים, בהקשר זה נכתב כי המשמעות של ההנחה היא שבעבר נגנוו 2 תיקים פליליים קודמים בהם נחדר החשוד בביצוע עבירה שב"ח או שקיימת תשתיית ראייתית שיש בה להוכיח שהחשוד נכנס/שהה בישראל שלא כדין בשתי הזדמנויות.

לטענת המואשימה, חומר הראיות בתיק שעוניינו עבירה של הפרת הכרזת סגירת שטח, מלמד כי קיימת תשתיית ראייתית חדשה כדי להוכיח מעבר לכל סביר כי הנאשם נכנס ושהה בישראל שלא כדין.

באשר לתיק הנוסף, עת הנאשם היה קטן, המואשימה מפנה לאוֹתָה הערת שולטים בא נרשם שבחינות קיום של תיקים קודמים כפופה לדיני ההתישנות, אף בעניינים של קטינים, בכר שסעיף 14 לחוק הנעור אינו רלוונטי בהקשר זה.

לאחר שעינתי בטענות הצדדים, אני דוחה את טענת הנאשם מן הנימוקים הבאים:

עמדת המאשימה מקובלת עלי.

המאשימה צרפה לתגובהה את הנחיה ראש חטיבת התביעות - מדיניות ענישה והעמדה לדין בעבירות כניסה ושיה שלא כדין בנגד חוק הכניסה לישראל, התשי"ב 1952 מיום 20.8.2017, אשר עודכנה ביום 28.7.2019.

ענינה של הנחיה זו, כתוב בדברי הפתיחה היא "בהתווית מדיניות התביעה בנוגע העמדה לדין ועמדה עונשית בעבירות כניסה ושהיה בפגיעה בפגיעה" הנ"ל - כתוב אישום בגין עבירה של שהוא שלא כדין לצרכי צרפת, יוגש באחד משם המקרים המנויים בסעיף 3 להנחיה.

המקרים הנוגעים לעניינו, אשר עלו בטענות הצדדים הם:

1. שב"ח שזו לו כניסה השלישית שלא כדין לשטח המדינה.
2. שב"ח שלחו בטענה רשותה קודמת.
3. שב"ח שביצעו עבירה נלווה לעבירת השב"ח.

בין הצדדים אין מחלוקת כי הנאשם נעדר הרשות קודמות וכותב האישום ייחס לנאים רק עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק ללא עבירות נלוות.

לענין הקритריון של הגשת כתבי-אישור כלפי הנאשם כניסה השלישית, שלא כדין, לשטח המדינה, המאשימה מצטטת מהערת שוללים 2 לסעיף זה, כדלקמן:

"המשמעות הינה כי בעבר נגנוו בעניינו של החשוד 2 **קיימים פליליים** קודמים בעילה של היעדר התאמה להליך הפלילי בהם נחשד החשוד במעשה עבירה שב"ח או **שקיימת תשתיית ראייתית שיש בה להוכיח, מעבר לכל ספק** סביר, כי החשוד נכנס/**שהה** בשטח מדינת ישראל שלא כדין בשתי הזרמוויות קודמות. בחינת קיומם של תיקים קודמים תעריך לא מוגבלת זמן בכפוף לתקופת ההתיישבות הקבועה בחוק סדר הדין הפלילי {...} יובהר, כי סעיף זה בר תחולתו אף בעניינים של קטינים. המשמעות הינה כי סעיף 14 לחוק הנוער (**שפיטה, ענישה ודרכי טיפול**) - התשל"א, 1971 אינה נושאת רלבנטיות באשר לתחזון זה בקשר לאכיפת העבירה האחונה בדרך של נקיטתה בהליך פלילי, אך מוגבילה היא את יכולת לנוקוט בהליכים פליליים בגין תיקים שנגנוו בעבר וחלפה שנה מיום **יצוע העבירה**".

בענין התקיק שענינו הפרת הכרזת סגרת שטח, על-פי חומר החקירה שצורף לתגובה המאשימה, אני מתרשם מקיומה של תשתיית ראייתית שיש בה להוכיח כי החשוד נכנס לשטח ישראל שלא כדין.

בענין התקיק הנוסף שענינו עבירה של כניסה לישראל שלא כדין, עת הנאשם היה קטן, אצ"ן כי בהתאם להנחיה, יש לספור עבירה זו, המצויה בתחום ההתיישבות הכללי.

ኖכח האמור, אני קובע כי לנאים היו 2 כניסה קודמות לישראל ובכתב האישום נשוא הבקשה הוא הנאשם לאחר הכניסה הנוספת, השלישית במספר.

על כן, אני דוחה את הבקשה לבטל כתבי-האישור ומורה שהנאשם ישיב לאשמה בדיון הקרוב.

ניתנה היום, כ"ה טבת תש"פ, 22 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.